
[2008-28-RE](#)

CAUSA 2008-28-RE

Número de registre 402-2008. Recurs d'empara

AUTE DEL 30 DE MARÇ DEL 2009

BOPA núm. 28, del 15 d'abril del 2009

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 6 d'octubre del 2008, per la representació processal del Sr. Aurelian Manole i de la Sra. Marian Musca, mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra les sentències del 30 de juny del 2008 i del 10 de setembre del mateix any, dictades per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, per haver-se produït una presumpta vulneració dels articles 14 i 15 de la Constitució en relació amb el dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució, i atès que demana al Tribunal Constitucional que dicti una resolució que declari que s'han vulnerat els drets al·legats, que s'anul·lin les resolucions objecte del recurs i que es retrotreguin les actuacions al moment anterior a dictar-se la sentència del Tribunal de Corts;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 17 de novembre del 2008;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Miguel Herrero de Miñón;

Antecedents

Primer

El 24 de gener del 2008, el Tribunal de Corts va condemnar com a responsables penals en concepte d'autors, entre altres, els Srs. Aurelian Manole i Marian Musca pels delictes de posada en circulació de moneda inautèntica en concurs amb el delicte d'introducció de moneda inautèntica, amb la circumstància agreujant de pertànyer a una organització amb aquesta finalitat, a una pena de 6 anys de presó i a pagar una multa de 30.000,00 euros cada un. També els va condemnar per ser membres exercint una activitat rellevant en una associació il·lícita a fi de cometre delictes a la pena

de 15 mesos de presó cadascun, imposant-los-hi la pena complementària d'expulsió del Principat per un termini de 15 anys.

Segon

El 30 de juny del 2008, la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia va estimar parcialment el recurs d'apel·lació presentat pel Sr. Aurelian Manole en el sentit d'apreciar la circumstància atenuant de ser menor de 21 anys i va reduir les penes imposades. La Sala Penal va confirmar la resta de pronunciaments de primera instància.

Tercer

Els recurrents van presentar un incident de nul·litat d'actuacions contra la sentència de la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia per considerar que s'havia vulnerat el seu dret al secret de les comunicacions, ja que la prova obtinguda mitjançant la manipulació dels seus telèfons mòbils per part del Servei de Policia mentre estaven detinguts es van obtenir sense la corresponent autorització judicial (concretament van efectuar una trucada des dels mòbils requisats per verificar els seus números corresponents, descarregar fotografies i examinar les agendes).

Quart

El 10 de setembre del 2008, la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia va decidir desestimar aquest incident de nul·litat d'actuacions per tal com, en primer lloc, considera que no s'havia vulnerat el dret al secret de les comunicacions, ja que l'actuació del Servei de Policia va ser perfectament ajustada a les disposicions de l'article 87.2 del Codi de procediment penal. D'una banda, manifesta que ni l'agenda telefònica, ni els arxius fotogràfics poden ser considerats comunicacions. D'altra banda, efectuar una trucada amb el mòbil requisat per esbrinar el seu número, no correspon a una comunicació del titular del telèfon.

En segon lloc, considera que els recurrents no van seguir el procediment adequat per al·legar la vulneració dels articles 14 i 15 de la Constitució, ja que l'incident de nul·litat d'actuacions només empara la vulneració dels drets continguts a l'article 10 de la Constitució.

Cinquè

El 6 d'octubre del 2008, la representació processal dels Srs. Aurelian Manole i Marian Musca va presentar un recurs d'empara en què manifestava que el Servei de Policia va intervenir el telèfon del Sr. Ioan Lazar, processat en la mateixa causa que els recurrents, sense l'autorització judicial prèvia, cosa que intenta demostrar amb la relació dels fets. Seguidament, admet que els recurrents són els Srs. Manole i Musca, tanmateix demana l'anul·lació de la prova perquè ha estat obtinguda en vulneració del dret al secret de les comunicacions, cosa que afecta directament als delictes imputats als recurrents.

Del contingut de les resolucions objecte de recurs es desprèn que el Tribunal Superior de Justícia considera que, d'acord amb la seva interpretació de l'article 87.2 del Codi de procediment penal, trucar des d'un telèfon mòbil aliè amb causa justificada, descarregar fotografies i examinar l'agenda així com el tràfic de trucades i missatges no necessita una autorització judicial. Aquesta representació processal entén el contrari i manifesta que no es poden diferenciar dues categories per un mateix fi, que per garantir el secret de les comunicacions és imprescindible assegurar que el suport de la comunicació també estigui garantit, i cal considerar aquests dos elements inseparables,

ja que sinó la informació sobre la comunicació es podrà obtenir sense les mateixes garanties que protegeixen el contingut de la comunicació.

Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que dicti una sentència en què declari que s'han vulnerat els drets continguts en els articles 14 i 15 de la Constitució en relació amb l'article 10 del mateix text, que s'anul·lin les resolucions objecte del recurs i que es reconeixin els drets dels recurrents a obtenir una resolució sobre el fons tot acordant-se la retroacció del procediment al moment de la producció de la vulneració.

Sisè

El 17 de novembre del 2008, el Ministeri Fiscal va presentar un informe en què demanava la inadmissió a tràmit d'aquest recurs d'empara, perquè el què realment pretenia la part recurrent era una revisió i reforma de les consideracions jurídiques adoptades en les resolucions objecte de recurs, les quals estan fonamentades jurídicament i no són arbitràries, per tant, no hi ha la vulneració de cap dels drets recollits a l'article 10 de la Constitució.

El Ministeri Fiscal recorda que per recórrer en empara la vulneració dels articles 14 i 15 de la Constitució la via processal oportuna és el procediment urgent i preferent, previst a l'article 41.2 de la Constitució. Tanmateix, considera que com que es tracta de drets eminentment personals, solament el principal afectat, el Sr. Lazar podria formular un recurs d'empara.

També recorda la jurisprudència del Tribunal Constitucional, d'acord amb la qual els articles 14 i 15 de la Constitució garanteixen contra les intromissions il·legítimes, cosa que no són les intervencions policials sota manament judicial efectuades per garantir altres valors comunitaris com la pau social, sense els quals no es poden garantir els drets individuals.

Així mateix, considera que la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia va donar una resposta motivada sobre la naturalesa de les intervencions policials en relació amb els telèfons mòbils incautats, de la qual es pot despendre que les decisions no són arbitràries. No se'n desprèn cap incongruència omissiva contenint una privació o una disminució de l'exercici real i efectiu dels drets d'al·legació i defensa en el procés.

Així doncs, el Ministeri Fiscal sol·licita la inadmissió a tràmit del recurs d'empara 2008-28-RE.

Fonament jurídic únic

El recurrent invoca l'article 10 de la Constitució, però en relació amb els articles 14 i 15 d'aquest text, cosa que fa que el contingut substantiu de la vulneració al·legada de l'article 10 sigui la hipotètica no tutela dels articles esmentats. Per consegüent, s'ha de prestar una atenció específica als articles 14 i 15 de la Constitució.

D'acord amb l'article 86 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, el recurs d'empara per a la tutela dels drets i llibertats reconeguts en els capítols III i IV de la Constitució s'interposa davant sentències desestimatòries de la demanda dictades en última instància per la jurisdicció ordinària en el decurs del procediment urgent i preferent previst a l'article 41.1 de la Constitució i desenvolupat en els articles 15 i següents de la Llei transitòria de procediments judicials del 21 de desembre de 1993. És a dir, que l'empara és procedent després d'haver esgotat els tràmits de la jurisdicció ordinària i el Tribunal Constitucional s'ha pronunciat en aquest sentit de manera amplament reiterada (causes 95-2-RE (súplica), 98-1-RE, 99-1-RE, 2001-13 i 18-RE, 2003-13-RE, 2005-5-RE i 2005-9-RE

(súplica).

En el cas que ens ocupa, malgrat que els recurrents al·leguen la vulneració dels drets dels articles 14 i 15, van prescindir de la via ordinària prevista en els preceptes legals sobre la base de l'article 41.1 de la Constitució, i van emprar la via del recurs de nul·litat previst només per la vulneració de l'article 10, d'acord amb l'article 94 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, per tant, aquest recurs d'empara no pot ser admès a tràmit.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2008-28-RE, interposat per la representació processal del Sr. Aurelian Manole i de la Sra. Marian Musca, contra les sentències del 30 de juny del 2008 i del 10 de setembre del mateix any, dictades per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia.

Segon

No hi ha condemna expressa en costes per no existir parts contràries.

Tercer

Notificar aquest aute a la representació processal dels recurrents, al president del Tribunal de Corts, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Quart

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 30 de març del 2009.

Carles Viver Pi-Sunyer Pierre Subra de Bieusses

President

Vicepresident

Miguel Herrero de Miñón

Didier Maus

Magistrat

Magistrat

